

polsko-francuskich, rząd PRL uważał za swe prawo i obowiązek wysunąć wobec rządu francuskiego z całą powagą sprawę niebezpiecznych dla pokoju i stabilizacji europejskiej konsekwencji, do jakich prowadzi traktat zawarty pomiędzy Francją i NRF w dniu 22 stycznia 1963 r.

Podał Józef Muszyński

UMOWA HANDLOWA MIĘDZY POLSKĄ I NRF

Dnia 7 marca 1963 r. podpisano w Warszawie 3-letnią umowę handlową między Polską i NRF. Umowa składa się z protokołu handlowego, stanowiącego podstawę wzajemnych obrotów handlowych w l. 1963—1965, protokołu dotyczącego transportu morskiego, porozumienia o powołaniu komisji mieszanej polsko-niemieckiej oraz porozumienia o założeniu przedstawicielstwa handlowego NRF w Warszawie.

W związku z tym „Trybuna Ludu” zamieściła w nrze 67 z dn. 9 III 1963 r. następujący komunikat Polskiej Agencji Prasowej:

„7 bm. zostały zakończone rokowania handlowe pomiędzy delegacjami rządowymi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Republiki Federalnej Niemiec, które doprowadziły do podpisania 3-letniej umowy handlowej. Uzgodnione listy towarowe będą stanowić podstawę obrotów pomiędzy obu krajami w latach 1963—1965.

Nowe porozumienie handlowe zakłada dalszy poważny wzrost wymiany towarów. Uwzględni ono nowo powstałe możliwości dostaw i zapotrzebowania, jak również tradycyjny wachlarz towarów.

Po stronie polskiego eksportu szczególnie wydatnie rozwinęto kontyngenty na towary przemysłowe, jak np. na artykuły chemiczne, których eksport może ulec podwojeniu. Ponadto istotny wzrost wywozu założono dla drewna i wyrobów, materiałów budowlanych, różnego rodzaju maszyn i urządzeń, wyrobów walcowanych oraz także i innych artykułów przemysłu ciężkiego i lekkiego. Uległ również rozbudowie asortyment gotowych towarów przemysłowych i został tym razem bardziej szczegółowo wyspecyfikowany.

W zakresie artykułów rolno-spożywczych stworzono perspektywy dalszego wzrostu eksportu zarówno pod względem asortymentu, jak i ilości, dostosowując szereg kontyngentów na towary pochodzenia zwierzęcego i roślinnego do poziomu chłonności rynku odbiorczego i możliwości dostaw; podobnie przewidziano możliwości rozszerzonych dostaw owoców, warzyw oraz konserw.

Odpowiednio dostosowano import do Polski, przy zachowaniu jego tradycyjnej struktury. W szczególności dostawy będą obejmować maszyny różnego rodzaju, artykuły chemiczne, żelazo i stale ciągnione i walcowane na zimno, wyroby mechaniki precyzyjnej i optyczne, których kontyngenty w większości zostały podwyższone; ponadto przewiduje się przywóz wyrobów elektrotechnicznych, metali i półfabrykatów nieżelaznych, wyrobów ogniotrwałych i szeregu innych towarów.

W zakresie przywozu agrarnego ustalono m. in. kontyngenty na bydło zarodowe i niektóre inne produkty gospodarki rolnej oraz leśnej.

W toku rokowań osiągnięto oddzielne porozumienie w zakresie transportu morskiego, zapewniające jednakowe traktowanie żeglugi morskiej obu krajów na zasadzie wzajemności.

W celu wyjaśnienia i usuwania trudności, jakie mogą powstać na tle wykonywania 3-letniego porozumienia handlowego, postanowiono powołać komisję mieszana.

Zostało przewidziane otwarcie w Warszawie w niedługim czasie Przedstawicielstwa Handlowego Republiki Federalnej Niemiec. Polskie Przedstawicielstwo Handlowe w Republice Federalnej Niemiec istnieje już od szeregu lat.

Rokowania handlowe cechowała atmosfera obustronnego zrozumienia oraz chęci stworzenia podstaw dla utrwalenia i dalszego rozwoju stosunków handlowych z korzyścią dla obu stron.

Protokół handlowy i przynależne do niego uzgodnienia zostały podpisane ze strony polskiej przez wiceministra handlu zagranicznego, Franciszka Modrzewskiego, a ze strony Republiki Federalnej Niemiec przez dyrektora ministerialnego, ambasadora dra Helmuta Allardta.

Przy podpisaniu obecny był minister handlu zagranicznego dr W. Trąmpezyński”.

Podał Józef Muszyński